

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Вулиця Ринок 10. II. пов.
Конто почт. шал. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11—12 год. передполд.
Рухомі не звертаються.

ПЕРЕПЛАТА:
Місячно в краю 4/50 зл.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фл. фр.,
Італії 7/50 зл., Німеччині 7/50
зл., Швейцарії 5 шв. фр.,
Чехословаччині 30 ч. к. Руму-
нії 150 лей, Болгарії 7/50
зл., Австрії 7/50 зл. Змін
власні 1 дол.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 СОТ.

Нова хвиля терору в Італії.

Різанина у Фльоренції. — Крайні засоби. — Безсилля опозиції.

Одно з найкращих міст у світі, від небом і у підсоні, яких заздрять йому тисячі столиць — Фльоренція славна тишею музеїв стала місцем розпустних публичних демонстрацій і спалила себе ковою фанатичної партійної боротьби. Один стоїл нервової людини, одно необачне вбивство фашиста стало іскрою киненою у запальний матеріал фашистських організацій, що спалахнули жалобою помсти. Невинні люди, не причетні до конфлікту кількох масонів з фашистами, впали жертвою помсти. По приватних домах масонів, редакцій та осідках їхніх організацій перейшла хвиля погрому. Як поліція на приказ вищої влади мусіла покласти край різанині.

Такі факти, до яких звик повсюдний Європесць, виривають у свідомості світлі, коли взяти на увагу суспільні умовини даної держави. Італійський уряд належить до тих, що почували себе дуже міцно забезпеченими перед несподіванками будуччини. Він має за собою два мільйони zorganizованих членів партії, яка служить йому, ще й всі важливіші становища в державі поручені оборонцям фашизму. Яке-ж розяснити собі терор звернений проти спокійних громадян, під проводом місцевої центральної організації, коли злочин убивства одного фашиста могла негайно судити влада, призначена, а може й приважена до цієї самої партії?

Нагальний італійський темперамент не вистачає для розяснення такого факту. Така подія має своє зерно в усій атмосфері нинішнього суспільно-політичного ладу, створеного фашизмом. Фашизм не в силі стерпіти ніякої опозиції. Він хоче здійснити ідеал диктатури, перед якою всі політичні партії та суспільні організації корились би перед своїм зверхником. Цей зверхник має бути не тільки представником фактичної найвищої влади, але й втілювачем нового національного світогляду. Повада, фашизм не має ще свого Маркса, Леніна і десятки інших славних теоретиків, які вложили систему нового суспільного ладу в сотках грубих томів і мільйонах тоненьких брошурок. Муссоліні хоче по-кищо вловолитись засобами за-вдової воєнної влади, що йде на-проміж, здійснюючи ідеї Макіавеля

і підтримуючи наскрізь партійну пресу.

Вся його сила не розпорошена сили опозиції. Погадаймо коротко історію її боротьби з фашизмом. Минуло 15 місяців від хвилі, коли опозиція ввійшла до парламенту. По вбивстві Матеоттіго вона збитою лавою 150 послів покинула Авентин на знак протесту. Парламент зачинено і Муссоліні обіщав реформи. Та замість реформ зачинив він ще й сенат і спеціальними декретами наложив на мордчик усіх опозиційних прес. Журналістична кампанія опозиції, щоби поставити під суд генерала Боно як безпосереднього співиниувача у вбивстві Матеоттіго скінчилась невдачею. На мент було враження, що опозиція відбере собі свій вплив. При новім відкритті парламенту уже наскрізь фашистським, повстала нова опозиційна партія під проводом старих досвідчених дипломатів — Джолітті та Орландо. Це був мент, коли два відламки опозиції могли злитись в

один фронт і вернутись спільно до парламенту, де двіста голосами, під проводом досвідчених політиків, могли би звомати фашистську більшість. Опозиція зробила помилку продовжуючи свою сесію. Моральний принцип, яким хотіла захитати Муссолініго, був ним знехтований. Співиниувачі в злочині Матеоттіго мали піддержку безпардонного уряду. Ген. Де Боно не тільки був звільнений від обвинувачень, але ще й назначений губернатором Лібії. А Муссоліні провів у своїм парламенті односторонні закони проти масонів, проти нефашистських державних урядовців, а навіть про обмеження компетенції парламенту. Фашистський денник писав вітверто, що байдуже, чи парламент звагалі ще збереться, тому, що єдиною головною дієвою особою на політичній сцені лишається фашизм.

Інші партії знову розпорошились зі спільного фронту і пробувають на власну руку боротись з фашизмом. Чи далеко підуть вони в цій боротьбі, можна нині сумніватись по таких прикладах як у Фльоренції. Ні одна з партій не може собі нині дозволити на такі засоби терору як державна.

Льокарно.

Продовження неясної атмосфери.

Увесь тягар дискусії перенісся підчас третього засідання конференції на справу безпеки східних гарантійних договорів. Пункти порозуміння між Францією і Німеччиною з великою легкістю зачували у своїх промовах Бріан і д-р Лютер. За те, коли прийшлося формулювати відношення до східної безпеки, предложено кілька ріжних проєктів. До одного спільного рішення не мають надії дійти хутко. Франція настоює дуже енергійно на тім, щоби спеціальні договори Німеччини з Польщею та Чехословаччиною мали ще гарантію Франції, на випадок, як би були порушені. Таке становище вважає Франція не тільки своїм обов'язком як союзниці Польщі та Чехословаччини, але як оборонця Версайського договору.

Німецька делегація пробує оминути у рейнським пакті натяків на Версайський договір і хоче на місце французького проєкту: уводинок спеціальних пактів, поєднати одну загальну систему гарантій. Нема покищо відстав думати, що останній оптимістичний настрій Брі-

яна виправдається; на його гадку участь чеської та польської делегації мала би впливати на справу. Так само добре враження Бріан та д-р Лютер з взаємної довірливої розмови, яка попередила офіційні наради, не передришає в нічому успіх наміченої угоди.

На довгій, трьохгодинній засіданні розглядали справу вступу Німеччини до Ліги Націй. У результаті п'ять делегацій шукає одної форми, яка могла би всіх задовольнити. Нові тексти будуть предложені під дискусію. Бельгійський делегат Вандервельде подав компромісовий проєкт: коли Німеччина вступить до Ліги Націй, Франція предложити Лізі зазвуть тільки від себе, що на випадок атаки Німеччини на Польщу, вона боронитиме Польщу. Ця заява не могла би ввійти до тексту гарантійного пакту.

Місяць новтень з місяцем української ніжини. — Пошануйте українську ніжинку, не дозволяйте, щоби вона плівалась на складах, відвідіть її почесне місце у своїй хаті!

Вже вийшов з друку

**„Історичний
КАЛЕНДАР-АЛЬМАНАХ
Червоної Калини“.**
523 ЗАМОВЛЕННЯ СЛАТИ 3-3
Львів Руська 18/1. Червона Калина.

Москва і Варшава.

Поїздка Чічеріна в світлі поглядів російської еміграції.

Вчора подали ми голос органу Мілюкова про поїздку Чічеріна до Варшави та Берліна, а сьогодні хочемо познайомити наших читачів з голосами двох інших, своєю ідеологією протилежних, еміграційних органів російської преси. Масмо на увазі берлінський правий „Рულ“ та парижський комуністичний „Парижський Вестник“.

„Рул“ пише про поїздку таке:

„Тому, що неминуча потреба замирення Європи дається чимраз певнішим відчуттям, а гім до її задоволення з дня на день стає чим раз більше необхідним, то всі зусилля Москви не допустити до цього виниклиши мирними і для Чічеріна, учня старої дипломатичної школи не останнім нічим іншим, як в останній момент перед конференцією в Льокарно особисто відвідати Варшаву. При цій, уже вступеві успішній традиції, російська преса не тільки не старалась затати налушчистими фразами правду, а й тільки до жадно адміністративної подорожі, але й навіть всім свободами старалась розкрити всі карти. Не дивно теж, що Варшава радо відгукнулася на ту демонстрацію та влаштувала для Чічеріна вчорашній прийім з бенкетом, тоастами і промовами, за якими даремно було би дошукуватись яких небуть реальних наслідків крім, зрештою, сентиментального закріплення російського миру, іншими словами кажучи, задоволення свого рода гарантійного пакту“.

Такий перший успіх Чічеріна. Щож до безпосередньої мети демонстрації, то Чічеріна добили, на жаль, воєні протидіях наслідків. Замість того, щоби скалати мутну воду та розбити справу замирення, його таємничо демонстративна подорож стала ще помітною, для новий товчок для організації до ліквідації асолютистичного проєкту деспотизму“.

Далі „Рул“ зазначає, що поїздка Чічеріна допомогла Німеччині в справі пакту та привнесла Англію і Францію до нових уступок для неї. У відповідь на чічерінську поїздку Пенлеве виголосив просто неможовіро згідливу в устах французького прем'єра промову про необхідність дружнього франко-німецького зближення. А Німеччина у відповідь на дипломатичну роботу Чічеріна відповіла „символічним“ жестом одобрення для більшовицько-німецького торговельно-

Red. czas. „Dilo“ we Lwowie. Pr. 733/25. V Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny we Lwowie, orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść artykułu umieszczonego w czasopiśmie „Dilo“ Nr. 222 (10.605) z dnia 8 IX 1925 pod tytułem: „W obrotach ridojzi zemi“ w ustępach między innymi: a) pomieszczeniu i oerzawu... b) Niekatystyczna Prusja, b) z widziownym... c) Prusja, jak i toczno, c) kupuje... d) Wła z poczatkom 1919 roku, e) Prusja jako wyszczególniwszy... a Kraje... f) Koni dła obrotu, g) Armiaty dła ko... h) Na zaboy Ukrainie, i) kaw... j) Bismarck... a i widziły w dwaciatym... k) Pruskiy ilki kolonizacji... a zakon... l) 20 września 1922, h) 24 ukraiński um... m) a ilka kolonizacji, i) przedsta... n) a 60 jk... a w kolonizacji w Itali... o) 11.12.1922 kolonizacyjny diktat...

a) Ziemiajaci razii, k) przysparzenia ko... l) onizacji, a Ministerstwo ide posłowania, l) „Kroka kmiołkow“ Kazymyra... a przysła... m) ludowa Polaczka, m) polsko i) rusko i) ziajchity... a Dalsze czytelnio, n) polsko i) rusko i) chłopa... a jak zorganizowały o... b) onu, o) naradu w obrotach ridojzi zemi... a Zarazem pcywui ukraiński zawiera... a) oniad a) b) c) d) e) f) g) h) i) j) k) l) o) w... zbrodni z § 60 a) uk. zaś ad m) a) o) wy... stępku z § 302 ustawy karnej uznał... dokonana w dniu 8 IX 1925 r. konfliktę... za usprawiedliwioną i zarządził zniszcze... nia całego nakładu i wydał w myli § 403 p. k. zakaz dalszego rozpowszech... niania tego pisma drukowanego. Zaza... zem wydał się nakaz odpowiedzialnemu re... daktorowi tego czasopisma, by ożeczenie... niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym... numerze i to na drukuwce krajowej. Niewyau...

namie tego nakazu pociąga za sobą następ... stwa przewidziane w § 21, ust. druk. z 17... grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6, ex 1963, t. i... zarządzenie za przekroczenie na grzywnie do... 400 Zł. P. Lwów, dnia 7. października 1923... Havel.

Red. czas. „Dilo“ we Lwowie. Pr. 736/25. V Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! Sąd okręgowy karny orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie, że treść artykułu umieszczonego w czasopiśmie „Dilo“ Nr. 224 (10.607) z dnia 8 IX 1925 r. pod tytułem: „Czym kosztuje“ od słów: „szczyby... do końca tego artykułu: 2) „Z tenewich widnaki“ a) między słowami: „Ligi Nacji... a D. legacja, b) od słów: „Krm... do końca tego artykułu; 3) na stronie trzeciej w ko... lumie czwartej a) tytuł artykułu, b) między słowami: „... a De iakt, c) rok... a iakt...“

d) gimnazj... a De iakt, e) stereotypowani... a ne iakte sawiera zamiona ad 1) 2) zbrodni z § 65 a) uk. ad 3) wysłatków z § 303 a) k. uznał, dokonana w dniu 7 IX 1925 r. konfliktę za przekroczenie na grzywnie do 400 Zł. P. Lwów, dnia 7. października 1923... Havel.

Конгрес поневоленних.

Львів, 10 жовтня 1925.

Женева, осідок офіційної, посередницької у світовій війні заложеної Ліги Націй, себто ліги держав, в найближчих днях буде витати представників поневоленних народів, або т. зв. національних меншин.

Три представники національних меншин: словінської в Італії, німецької в Латвії й мадярської в Чехословаччині — скликають до Женеви на 14 жовтня представників організованих національних груп в європейських державах на міжнародний нараду.

Ця міжнародна нарада є підготовного характеру до скликання великого конгресу поневоленних народів. Тому дивно, що вже з обсягу підготовчої наради її ініціатори усунули всі справи ширшого значіння, зв'язані з основним правом нашого століття про самовизначення народів, головню виключили розгляд питань, що торкаються положення поодиноких національних груп в європейських державах. Перші женевські наради європейських національних меншин обмежено до справи культурної автономії і вільного господарського розвитку.

го договору. І це вважає „Руль“ другим успіхом тої подорожі.

Зовсім інакше пише про мету тієї подорожі парижський радянський орган. Він, як слушно зауважив „Руль“, грає у відкриті карти. Перш за все накидується на Німеччину за те, що вона взагалі бере участь у конференції в Люксембурзі. Дослідно пише „Парижский Вестник“ таке:

„Німецька делегація їде до Люксембургу після того, як на німецькому лоту про прийняття запросян Англії, Франції, а також і Бельгії відповіли політичними потапами, в яких ті держави побідили нагадали Німеччині і тоді від якого за останні літа трохи в Берліні відомо, що її вважають винною в першій світовій війні, що версальський договір некорисний, та що режим в окупованих провінсах не має нічого спільного з гарантіями договору... І не вважаючи на ту пошочину, в німецькому міністерстві закордонних справ мало що не свято... Та обставина, що Чічеріні прийняв до Берліна

Порядок наради цього підготовного зібрання обмежується чотирма пунктами: 1) привітні запрошування; 2) національна толеранція як принцип міжнародного права; 3) значіння самоуправного принципу для досягнення національного миру — особливо з погляду національно-культурних вимог і 4) завдання міжнародних організацій, в першу чергу Ліги Націй.

Основою цього підготовного зібрання представників національних меншин в Європі є збори проголошені резолюції, на які наперед повинні згодитися учасники наради.

В проголошених резолюціях на всі лади підноситься вимоги національно-культурної автономії.

Отже в основу резолюцій ставиться теза про те, що національно-культурна свобода нарівні з релігійною повинна бути своєю дійсною основою для всіх дійсних вислів в позитивних правових нормах. Кожна держава, в якій границі поруч державної нації живуть інші національні групи, повинна їм забезпечити вільний культурний і господарський розвиток та можливість користуватися громадянськими правами нарівні з державною нацією. Кожна національна

человек Варшаву, виявила себе дуже удачно. Хоч як намагалася німецька преса по показікам уряду зменшити значіння візиту Чічеріні у Варшаву, то все ж таки широкі маси німецького населення зрозуміли її без окремих коментарів. Ін стало ясно, що Німеччина у своїй орієнтації на Схід і Захід може пігнати за двома зайцями та підлогою з них не зловити. Говорючи політичною мовою: На заході Німеччина не зможе відіграти тієї ролі, яку відігравати надіється, а тої простої причини, що з гігантом Англією їй не рівнятися. А на Сході на випадок польсько-білоруського порозуміння вона може стати досить ізольованою.

Бачимо отже, що більшовики підлом розкривають карти та навіть делікатно погрожують Німеччині.

В. М.

група повинна мати право творити й розвивати громадянсько-правні установи — відповідно до обставин — на територіальній або персональній основі. Оборона цих прав є обов'язком Ліги Націй і всіх організацій, які поставили собі за завдання втертати світовий мир і згладити співжиття між народами.

Як бачимо, то бала і напрямні лінії першої підготовчої наради європейських національних меншин не може вдоволити підцинені пануючим націям територіальних народів чи їх більших віток. Тим слід пояснити, що на запрошення не дали своїх підписів урядові представники українського й білоруського народу в межах Польщі. Скликаючи нараду являються репрезентантами дрібних національних груп і то ще зайнятих нетериторіальних. Огже не диво, що їх домагання йдуть в напрямку національно-культурної автономії. Крім того ініціатори цього першого зібрання європейських національних меншин бажалиб легально й лояльно тільки поширити, а радше здійснити права, покладені в основу альянських тез про охорону національних меншин.

Ініціатори цього зібрання не роблять різниці між територіальними й нетериторіальними народами, між великими й дрібними національними групами, тільки намагаються створити основи під мінімальні культурні права недержавних народів.

Зовсім природно, що наші аспірації є зовсім відмінні і зовсім інші від аспірацій інших національних груп, справжніх національних меншин. А все ж таки, хоч нам не зовсім по дорозі з дрібними, часто розсіяними національними групами, не можемо відмовитися від участі у підготовчих нарадах до конгресу поневоленних народів. Наші представники будуть старатися поширити рамки конгресу також на справи ширшого політичного значіння, в яких висігалися би й вимоги та природні права територіальних народів.

Женевська нарада дасть почин до створення одноголічного фронту національних меншин і недержавних народів. І в тому її найбільше значіння.

Зовсім природно, що мусимо так бути, щоб своєго відсутності не підтвердили жаттєвої сенсації: „відсутні ніколи не мають рації“.

Представник жидівського „Моменту“ має розмову з репрезентантами національних (німецьких) клубів в польському союзі на тему женевського зібрання.

Голова Української Парламентарної Репрезентації сен. М. Черкавський заявив, що Українці з величезним задоволенням прийняли вістку про скликання конгресу. І хоч згорі устійлені рамки того конгресу є дуже вузькі, то конгрес має право зміцнити свою програму згідно з бажаннями більшості. Але навіть, коли конгрес обмежиться тільки до культурних справ, то й тоді його значіння було б велике.

Голова Білоруського клубу пос. Єраміч зазначив, що Білорусини будуть старатися представити своє положення в Польщі, хоч слабу надію покладати в тому конгресі. Подорож Білорусинів є зовсім відмінна від положення інших національних груп, напр. Шведів чи Данців в Німеччині. Аспірації Білорусинів є зовсім інші від аспірацій тих меншин, що амагають до здобуття національно-культурних прав. Тому то цей конгрес не має більшого значіння для Білорусинів. Все ж таки має він велике значіння для національного питання, бо перший раз зійдуться європейські національні меншини і будуть застановитися над безправством національного угніску меншин пануючими націями. Є це початок створення єдиного фронту всіх національних меншин.

Голова Німецького Клубу Н. Д. А. заявив, що колиб навіть конгрес не дав практичних наслідків, то його значіння все ж таки буде велике. Вже саме зайняття питаннями політичними кількадесят мільйонів людей, що змагають до одної мети, не може не мати відзвук на міжнародній арені. Цей конгрес може й буде „не на руку“ великим державам. Вина в тому Ліга Націй, яка амагала до порозуміння між „сильними“, але нічого не зробила щоб здійснити хоч 93 жидівсько-версальського трактату про охорону національних меншин. Конгрес Ліги Націй про те не дбає, то меншини самі амають про те старатися. Якщо конгрес відбудеться, то він буде справжнім конгресом народів другою реальною лігою націй. Конгрес є великою подією, що відкриває нову еру в історії національної kwestii.

Українська делегація.

Як нас інформують, на підготовчі наради представників національних меншин відіждуть українська делегація в складі сен. М. Черкавського, сен. О. Левицького й посла Павла Василюка.

С. ОЛЕКСЮК.

ОРЛЯ.

(Історія про ціну жіночого мізинця.)

В хаті Орлі занедужав Алі. Алі не Орлі коханець.

Аллаг добрий, Аллаг не візьме Орліного кохання, Алі видужає.

В сусідньому Кебі є славний знахар, дорадник Гассін. Орля встас опіновіти, будить свої слуги, велить верблюди мстити, накладати батіг дарунки. Й не зійшло ще сонечко над голубі гори, як зійшла Орля на високе сідельце. Закурів білий пісок під верблюжими ногами, лягли рясні сліди через пустиню, посріблені досвітньою годиною.

А як зайняло сонечко золоті стяги на верхах мінаретів, стала Орля в сусідньому Кебі, у славного знахаря, дорадника Гассіна.

Сидить Гассін на плоскій криві хатині й настає старече обличчя на соняшні пестощі. Довга тів лягла поза ним і послалась на ступнях тинистих, що по їх піднімається Орля.

Орля жмуриться в сонці. Її вії тріпочуть як крильця метелика в диті. Та більше тріпоче-тремтить її серденько в грудях, її серце — трівожне в коханні, як пташечка в клітці.

Орля спинилась на останньому ступні. Орля стоїть тут. Чи не зус Гассін, як стоїть тут вона з рукою на серці трівожним? Він не оглянувся навіть. Озирається тільки старече повільно.

— Здорова будь, Орле, дочко Топі-беа.

Такий Гассін. Йому за-день відомо, хто з'явиться до його і з чим.

— Здорова будь, Орле, дочко Топі-беа! Аллаг добрий, Алі видужає скоро.

— О Гассіне, Гассіне!

Орля сідає на ступнях східок і плаче й сміється.

— Чому не подивиться Гассін, як плаче й сміється кохання? Даремне глядять він, як тихо знімається сонце на небі. Ніколи йому не видати тих сонечок двох, що тихо займаються в Орлі в очах. І що каже ще Гассін? Алі — здоровий, що можна ще більше сказати?

— Аллаг великий! Та дивна була іноді воля його. На що здасться великому Аллагу Орлі мізинець? Лежав чути Гассіна мову. Що каже Гассін?

— Аллаг бажає дякми. Орля пожуртує правий мізинець на славу великого Аллага.

— Чи може це бути? Чи буває жертва така, Гассіне?

Орля стихає на ступнях східок і в грудях її потухають і сльози і сміх.

— Чи не помиляється Гассін? Чи добре лише зрозумів він великого бога? На що здасться йому дрібенький Орлі мізинець?

Але Гассін мовчить.

— Чи не перемолов Гассін Аллага? Десятків два білорусинів овещ ляже до заходу сонця на дворі ось тут.

— Або коров з молочними вименами?

— Або коней тонконогих, зігнаних просто з степу?

Але Гассін мовчить.

Тоді Орля піднімається тихо. Яка

Орля висока! Їх коси вплітаються в білі хмарки, що тонуть в блакиті.

— Чи лиш острий у тебе топір, о, Гассіне мій?

— Нея тут. Вона слухає!

— Чи знайшла Нея п'ять спілих рож кольору крові, як веліла Орля?

— Нея знайшла п'ять спілих рож кольору крові, як веліла пані. Нея збігала всі цвітчючки в Кебі, щоб зібрати п'ять спілих рож кольору крові, як веліла пані. Але яка голубка велить шукати коїзавих рож, коли коханий недужий?

— Цить, Нес, цить! Аллаг жорстокий, та Алі видужає скоро.

— Чи знайшла Нея огнисту сукню з ковиром кольору крові, як веліла Орля?

— Нея знайшла сукню з ковиром кольору крові, як веліла пані. Нея одкривати лебедину шийку, як веліла пані. Але яка лебідка влягає сукню огнисту з ковиром кольору крові, коли коханий — недужий?

— Цить, Нес, цить! Аллаг жорстокий, та Алі видужає скоро.

— Нея тут, Нея слухає!

— Розчисти, Нес, мої коси гладко-гладенько, розділи їх на два боки, над ухом праве і ліве.

— Сидети, Нес, дві коси рівненькі, а в кожну косу влетіти дві рожі, по одній рожі кожній дві сплети. Та чи гарно рожає в Орліних косах?

— Ой гарно рожає в Орліних косах. Та краще рожає в Німеччині сльозах, що підливають на їх струмочками.

— Дай, Нес, сукню огнисту з ковиром кольору крові. Цить, рожу шовини біля сесці, щоб здала,

як рана. Та скажи, чи не красна Орля в цій весільній наряді?

— Тонуть в сльозах Неї очі. Нея нічого не бачить коїм рани, що на грудях в недужого Алі.

— Цить, Нес, цить! Аллаг жорстокий, та Алі видужає скоро.

— Я прийшла, Гассіне!

Нічого. Йому за-день відомо, хто прийде до його і з чим. Він не оглянеться навіть. Худу руку протяга до кийка і стуком об камінь викликає слугу. Велить внести топір і кедру кодолку.

Важко встати старому Гассінові. Він спірається на рамя слуги й повертається в сторону Орлі.

Орля спинилась при темній заставі, що скриває хід до світлиці. Її сукня анімається струнко, як подуна легке, що кривавим язиком в горі обнімає лебедину шийку. А з подуна цього, як з келиха золотого, вириває голіаха — невидана квітка з перлинами діаманта, що в ній то іскриться то гаснуть золоті огоньки. Гадючки гудять в ній, а що квітку з боків, дві чорні гадючки, що в їх на головах корони дивні, як рожі кольору крові.

— Хай Орля підійде. Хай покаже мізинець на краю кодолки. Чи не жаль лиш Орлі мізинця на славу великого Аллага?

— Орлі не жалко дрібного мізинця на славу великого Аллага. Орлі нічого не жалко. Вона кладе голівку до краю кодолки й складає лебедину шийку на кедрувий кружочок.

— Аллаг не все знає, Гассін не все знає. Алі буде здоровий.

По широкому світі.

Степан Радіч, бувший провідник югословянської опозиції, був звільнений у короля і висланий до Австрії. Має він увійти в склад уряду.

Радянський уряд має намір призначити послом у Парижі Троцького, а на місце свого посла в Берлін, Крестинського, призначити посла в Парижі — Крайні.

Жидівська делегація журналістів під проводом проф. Айнштайна звернулася у Берлін до Чічеріна в справі жидівської колонізації на Криму та радянській Білорусі.

Чемберлен та Бріан висловили бажання, щоб у конференції в Локкарно брав участь особисто також Муссоліні.

Французькі та іспанські війська, що вели окремо війну в Марокко, з'єдналися на території Джебел Бугайдур.

"Рідна Школа".

Жертвність на "Рідну Школу" в місяці вересні 1925.

Повіт	Число громадян	Золотих	Грошей	До Каси Гол. Упр. УПТ.	Остало в Касі Кружка УПТ.
Львів-місто	1	1	1304.13	1.85.14	
Золочів	89	12		2.06.77	
Станіславів	75	4	25.20	1.39.87	
Коломия	58	13	2.00	791.02	
Косів	53	—	—	667.20	
Богородчани	37	2	618.88	21.56.0	
Чернівець	123	25	95.90	516.80	
Волова	87	2	12.00	568.80	
Городенка	50	52	—	49.00	
Почепіж	22	14	60.00	403.53	
Калуш	69	5	123.70	377.70	
Бережани	74	1	3.50	400.03	
Сокаль	101	3	287.00	99.90	
Радків	56	12	330.51	—	
Рогатин	100	2	10.00	249.07	
Тернопіль	82	1	20.00	239.50	
Борисів	75	7	—	250.20	
Львів-повіт	131	6	143.00	84.76	
Зборів	53	11	45.00	169.85	
Броди	79	4	114.00	75.91	
Надвірня	33	3	78.40	100.00	
Залищи	57	3	178.00	—	
Мостиска	78	3	174.30	—	
Жовква	75	5	138.00	—	
Теребовля	43	2	135.00	—	
Бучач	87	5	135.00	—	
Городок	70	1	—	123.46	
Косів	42	1	122.00	—	
Бібрка	91	2	120.58	—	
Рівна руська	73	2	24.00	94.08	
Самбір	87	1	25.00	90.66	
Підгайці	64	2	115.34	—	
Турка	74	1	110.50	—	
Долинин	78	5	107.74	—	
Чортків	44	1	—	101.60	
Львів-місто	66	2	10.00	90.81	
Самбір	133	3	98.50	—	
Бережани	56	5	64.20	—	
Старий Самбір	56	2	58.30	—	
Львів-місто	69	2	55.00	—	
Зборів	60	1	47.20	—	
Сколя	51	5	45.00	—	
Ярослав	109	5	42.60	—	
Рудки	70	2	32.50	—	
Добромиль	96	3	30.00	—	
Гомель	74	2	28.00	—	
Жидичин	74	2	26.15	—	
Горинь	65	2	15.00	—	
Камінь Стр.	60	4	13.30	—	
Львів	154	1	5.00	—	
Віктор	70	1	5.00	—	
Самбір	64	1	2.10	—	
Стрий	53	—	—	—	
Самбір	51	—	—	—	
Львів-місто	16	286.00	—	—	
Разом	3880	262	5525.19	11,310.67	

1) Навантаження в пів рубриці Кружка не перевищало до 25. вересня н. р. обов'язковим виконанням.

2) З того Богородчани 241.30, Содолини 118, а в селі 259.38; остало в Кружку в Содолині 21.56.

3) З того учительство повіту 6470, Калуш 25.

4) З того священників і учителів 9650, оо. Васильяні в Косіві 40.

5) З того без 130 Сокаль 145; остало в Кружку УПТ, в Безді 61.12, в Сокалі 28.87.

6) З того учительство 8450.

7) З того Ширів 92, Вижичів 30.50; остало в Касі Кружка УПТ, в Ширі 42.56.

8) 100 зол. остало в Касі Кружка в Давидівці.

9) З того Мостиска 104.30, Судова Вишня 90.

10) З того Мости Великі 60, Жовква 41, Калішів 29.

11) З того Бучач 92, Монастирська 32, 12) З того учительство в повіту Шибів 7.50, в Хоронівці 32.70.

Сповідні громадянський обов'язок!

606

На основі банкового закону мусить одиницьний універсальний банк

2-2

ЗЕМЕЛЬНИЙ БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

доповнити до кінця 1925 р. свій акційний капітал до висоти 1 мільйона золотих.

Тому підписуйте нові акції Земельного Банку Гіпотечного!

Одна акція номінальної вартості зол. 25 — разом з оплатою спарбаною і коштами заготовки (комфенцією) зол. 25 —.

Кожний Українець обов'язаний бути акціонером Земельного Банку Гіпотечного!

Гроші пересилати на адресу: Земельний Банк Гіпотечний, Акційна Спілка у Львові, Підвалля ч. 7.

Проти колонізації і осадництва.

Протест Господарського Віча в Коломиї, відбудується дня 23 вересня 1925.

Зваживши, що український народ на східних землях творить переважно малометельне і безземельне селянство, та що націлення українського селянства землею являється певним питанням дня:

дальше зваживши, що запас не-селянської землі зовсім не вистарчає до того, щоб в цілості за-спокійти земельний голод українського селянства, — господарське віче в Коломиї рішучо заявляється проти тав. земельної реформи, ухваленної польським сеймом, котра не тільки до мінімальних розмірів обмежує наділ землею селянства, але й до того носить головну тенденцію націлити землю на українській території немісцеве населення, себто сколонізувати її чужим елементом і в той спосіб довести українське селянство до повної пролетаризації.

Віче вповні одобрює тактику українського представництва в сеймі і сенаті в справі тав. земельної реформи як одинокую доцільну і відповідну інтересам української нації.

За президію віча:

Євген Роман секретар. о. Ол. Русин президент.

3 судової салі.

Редактор Остап Павлик і тов. перед судом.

Третій день розправи.

Питання.

На початку розправи предсідник відчитав постанову присяжних суддів питання. Ось вони:

1. Пит. головне: Чи винен є оба. Остап Павлик, що публікує і в присутності більшовицького числа осіб на візку в Солоні 10. V. 1925 і в Ремеюні 26. V. 1925 за-грозив до викликання погоди і величезної проти форми уряду й адміністрації держави та державної конституції, а також хуліган, побуджував і переконував до непослуху, перешкоди і спротиву проти законів, постанов і рішень публічних властей? (5-63) 2-4. Пит. торкється: оба, д-ра Романа Лашкевича, д-ра Матія Стахова й Івана Колача.

5. Пит. на випадок заперечення і-го головного питання: Чи винен є обвинувачений Остап Павлик, що публікує і в присутності більшовицького числа осіб на візку в Солоні і Ремеюні через висміювання і переконування спеціально старався дискредитувати розправу і рішення властей, а також викликати погоду і величезну проти форми уряду й адміністрації держави та державної конституції, а також хуліган, побуджував і переконував до непослуху, перешкоди і спротиву проти законів, постанов і рішень публічних властей? (5-300).

VI-VIII-торкається тої самої вини щодо оба. Лашкевича, Стахова і Колача.

Внесення оборони.

По перерві, якої оборонці просили, щоб могли зайняти до позасудних питань, певне становище, обор. д-р Ганкевич хотів зайняти місцем свого адвоката д-ра Лашкевича проти ставлення, на випадок заперечення головного питання, питання в напрямку § 300. Обор. д-р Леа Батік ський вносить розділний головний (перше) питання, щоб окремо трактувати оба устави § 63, зазначені в карному кодексі пів а) і б) і щоб для кожного присяжних суддів арозуміти цього питання, графіку і відповідей на дотичне питання, точно сформулювати, чия саме (якни по-ротації у висхідних промовах) обвинувачений допущений злочину § 63. Дальше вносить зазначені питання так само питання в напрямку § 300. Обор. д-р Бріжко, який протиставляє протиставленням § 300, як обвинуваченого д-ра М. Стахова. Обор. д-р Новоградський робить те саме, як обвинуваченого обо. І. Колача, і який свого адвоката обо. С. Банникового протиставляє обвинуваченому д-ру С. Банникового, твердячи, що акт

обвинувачення покладається як на мотиви злочину, на нападіння злочину з цілого, веденого обвинувачення, віча. Д-р Леа Ганкевич, задовольняючи неспроможність, дозволяє вводити названі обвинувачення, ставлячи конкретне обвинувачення на місця обвинувачення § 63 і в відношенні до обвинуваченого д-ра Р. Лашкевича, д-ра М. Стахова і І. Колача.

Трибунал по параді відкинув всі обвинувачення.

Промова прокуратора.

Новопостала Польща, відкинувши про-клятий своїх предків, оскаржуючи конституцію 3-ма, створила конституцію, яка найкраще містить в собі бажанням правдолюбного народу. „Wolność słowa i prasy i pieniązki idzie w Polacie tak daleko, że nawet może przykryć się całymi ławami kulturalnoscia“ — це слова, говорені прокуратором Гитларом без одної нотки іронії, так, що слухачам його, почувалося свого рода подвійна промова!

Дальше прокур. став на заперечення, що злочин, діяння невинності і погоди з боку обвинувачених, є доказаним фактом. Він патетично каже: „nie wolno mi się wstydzić“. Більше і прокуратора, що райчик, партія „протиставляється" польському уряду, що для організування селянського масового акту „навіть" польський селянський закон про перешкоди і спротиву. „В новоствореній державі польській (Bieda) адміністрації є дозволено, але не „поміж" — в польській державі не допустя з боку найвищої центральної уряду. Значилося є казати голодом землі селянам на візку, що лише пали в упрямий до-дільний державній допомозі, бо треба було вглядати в положення того пана, який не може і не може і не може, але по-можливо того „дядька хуліган". Коли говоряться селянам, що винен є злочин, який хуліган з самозамовою зазначеного селянина лише за хабар, то „хот би" правдою було, що тут і там трапляються такі похвалювані гідні випадки", говорить таке селянам — є злочинцем. Не треба так говорити про злочинця названих візків, бо „винен є злочин самозамовою" і буде свобода вибору візків. А до того часу — як виконати з дотриманням прокуратора — не відкинувши до-дільний до того, щоб виконати візків не мали податкового грошу для свого уряду-вляки: прокур. покладається на таку спідку, соціалістичного мас. візків, що від часу візків не позбавляється асесор авторитету.

Коли п. прокуратор заперечує справу злочинної реформи й бюджету, то прикро було слухати його, бо стало очевидним, що він починається на цьому грунті дуже швидко. Зрозуміло не видно й п. прокуратора, чия відповідь вноситься в статистичні матеріяли та розкриває до високопарної фразеології, якої тримався і до кінця своєї банально гістатичної про-мови.

Промова д-ра Льва Банникового.

Правдою є, що польська конституція є ліберальною. Ні один з обвинувачених не сказав ні слова проти самої конституції. Ніхто з них не старався викликати погоди чи неспокій проти конституції. Була загода про конституцію в одній у-ставі візків промови „яма конституції на візку". А говориться це перекладає в візку з громадськими установами, конституція заперечує самозамову, а такти-кою по винній дотримувати по статті не вибори, а виклики, старшими називаючи вибори. Як прокур. каже, що оба. редактор Павлик повинен був нахилитися до тер-минованості і ждати голови сейму. Чия неспокійність і ждати голови сейму, коли 7-мі звинувачення, коли 7-мі звинувачення не можна довести такою примитивною, як громадський вибір? Про-мове тихий говорить закон про громадсь-кий уряд, а 7-мі жде державні зари-анкіанні закони. Чи загартовану кон-ституційну свободу своїх треба розуміти як повне замикання рота, щоб не було навіть відомості найсміливіша обвинувачення конституції?!

Дальше казався в вині обвинуваче-ним, що вони виступили проти форми промови. В промові обвинувачення не брали, а в одній формі промови, про-мове одного слова про форму про-мови, про форму устрою державного і поліції.

На віч казалося про земельну реформу. Земельна реформа цікавить не лише поодинокого селянина чи цілого промислового — це справа першорядної державної ваги. Наділення землею селянина є питанням існування держави. Колиж стався клопіт селянської праці. Колиж стався клопіт селянської праці, то виникли питання робітати тому селянина, який таку велику конву, що не треба дивуватися і ремствувати на огірчення селян. Чому польський суд не притягає до відповідальності промисловців із злизу „земель“ у Варшаві, де зі становища кас-ка великих поміщиків критикувалося зем-ельний законопроект, уряд і сойм го-страйше, ніж на селянському вічу в Реме-стрішці. Обвинувачені, як сини свого наро-ду, мусять тут і народ і будити його до організованої боротьби за свої права, бо той народ гине.

Обвинувачення Павлів і його товаришів не прості милосердя і вибачення, лише безсторонній спрощення. Справедли-вість каже, що в конституційній державі є дозволені боротьба з конституційним-ними засобами за права народу і найвищі його національні ідеали. Той боротьби ра-дикальна партія ніколи не відмовлялася. Коли в прокуратор згадує 1. листопада 1918 року то промовень потверджує, що рад. партія брала участь у визволь-них змаганнях українського народу і ніколи від них не відмовилася. Український народ змагає до свободи в усіх державах, а ме-жах яких тепер одиниця, і де позбавлені-ї своїм національним правам. Але що-нише конституційні засоби боротьби, а що-нише карний закон — і для обвину-вачених не мали ніколи нічого спільного з карним законом.

Акт обвинувачення підсуває також обвинуваченням симпатії до совітської Ро-си чи України. Всі Українці без винятку твердають свої симпатії туди, де є серце народу, де є осередок національної те-риторії. Але ніколи радикальна партія не симпатизувала з більшовиками і на вічу говорився ясно, що ніколи український селянин не погодиться, щоб в Україні зробили жидівську колонію. Всі націо-нальні партії мають багато спільного з програмою комуністів, бо впр. гасля рів-ності є вселюдськ і всенародні. Але метод правління комуністів од-наковий як їх державний устрій, який спи-рається на диктатуру чисельно найслаб-шої на Україні класи, ні в одній україн-ській національній партії ніколи не за-скають апробати.

Понад 3-годинна промова д-ра Льва Бачинського, виступаючи з питаням про-мови великим розмахом, темпераментом і краснорічним палом та проясняє глибо-ким знанням селянської нужди і галу-чих політичних і національно-соціальних відносин, збройла на всіх величезне вра-ження, а обвинуваченому селянинові Іва-нові Копачеві витиснула з очей рясні сльози.

Послідували короткі промови оборо-ни д-ра Новоадорського (я імені об-ра І. Копача) д-ра Брнкова (оба, д-ра Сухова) і д-ра Льва Ганкевича (оба, д-ра Пашкевича). Цей останній — д-р Лев Ганкевич — відчитав (дарма, що цілком захриплим голосом) одну промову (іна-шого Дашинського) з перед 15 літ у пар-ламенті австрійським та кілька уривків з передлюбною резолюційної літератури. Промовень заєртає увагу, що прокурату-ра монархістичної Австрії не потягла до відповідальності за багато гострих так-тизмів як і формою промови. Та й не-лише австрійська, а польська — варшав-ська — розуміє свободу слова зовсім ін-акше ніж львівська. І наприклад д-р Ган-кевич читає останнє число органу поль-ських монархістів „Pro patria“, в якому-кажеться, що єдині король і монархістич-ний авторитаризм може врятувати Поль-щу та що ворогом для всіх монархістів є республіканська польська. Такі слова є в га-зеті неконфісковані, а виступаючи на мо-нархістичних зібраннях — не стрічаються з ні-яким спротивом адміністраційних чи су-дових властей. Але критика законопроект-ів і страшний лінійний відносини, роблена українськими вісниками — 10 го інаго.

Щодо обвин. д-ра Дашкевича, то його оборонець д-р Л. Ганкевич звернув увагу на нову випадковість присутності свого клієнта й товариша по праці на вічу в Соколі та Ремелові.

Присуд буде в суботу в 11 годині перед полуднем.

НОВИНКИ.

— Конфіскація. Останнє число „Діла“ сконфіскувала прокуратура за один вели-кий уступ із статті під заголовком „Вез-рядний сойм“, та за більшу половину ма-лого фейлстону п. з. „Номія педагогія“.

— Російська Національна Рада в Польщі. Польська преса принесла вістку про те, що під проводом російського по-сла до варшавського союму Серебрен-кова організується „Російська національ-на Рада в Польщі“. До складу тої Ради ма-ють увійти представники російського на-селення усіх східних воєводств. Та також „староруси“ (перекладом дослівно за поль-ською пресою) діти зі Львова. Дотепер не було в Польщі зв'язаних ніякої росі-ської політичної організації. І той факт є

накращим доказом на те, що в Польщі, крім російських емігрантів, не було взагалі Москві. А якщо вони в малосенському числі денбуля і були, то були такі слабі, що свої політичні організації створити не могли. Колиж тепер пос. Серебренні-ков бєбетється за творення такої органі-зації, то напевно не тільки при співучасті галицьких ренегатів, але й при допомозі тих російських емігрантів, що спід стьгу бравших чорносотенців.

— Виміна політичних в'язнів між Польщею та Литвою. В Рязі закінчи-лися переговори між делегатами поль-ського і литовського Червоних Хрестів у справі виміни політичних в'язнів. Виміна відбудеться для 23. жовтня на граничній стації Орани на лінії Вильно-Гродно. З Литви прибуває до Польщі 13 осіб, засу-джених на смерті литовським судом а з Польщі на Литву виїде аж 20 засуджених польськими судами. По обох сторонах остане ще по п'ять осіб до виміни.

— Польський поєнода на з'їзді мо-нархістів. Недавно відбувся у Торуні з'їзд польських монархістів. Варшавський „Кур'єр Польскі“ доносить, що на тому з'їзді був присутній помістський воєвода Ваховек. Львівський „Дзєнік людюв“, пе-редаючи цю вістку, дає до неї такий коментар: „... Ваховек міг не в'язати-ся, що є емігрантом (в'язніса) то дуже неясно) — але воєвода в республікан-ській державі бере участь у з'їзді полі-тичних в'язнів? В політичному житті Поль-щі дпоється нечувані дива: такий Корфан-ти, підпора Левітанов (спекуляційна спілка) і генераліссіму хадеків був би не до по-думання в иній державі. Та яка розну-даність мусить панувати в адміністрації, коли республіканський достойник не вага-ється приїжджати з ворогами того у-строю, на сторожі якого він стоїть“.

— Далі випродують. Ще минулого року намагався відомий власник санаторі-ю у Косові д-р Тарновскі позискати для се-бе косівські саліни, в яких бажав зробити для себе купелеве підприємство. Та не йому тоді не вдалося. Цього року прийшло до косівської саліни розпоряд-ження міністерства скарбу, в якому за-комуніковано дирекції, що тоді приїде-хася приїхати спілка для оглядин салі-ни, як хоче закупити. Є всіякі дані на те, що іх та спілка таки закупить. Так поводи по порядку в Польщі випродують усе.

— „Славянознавство“. У програмах університетських викладів польських уні-верситетів є також один красномовний заголовок „славїстика“. Коли взяти остан-ні програми п'яти польських університетів і перерахувати всі виклади з ширини та зг. славянознавства, побачимо, що на прибли-зну цифру 200 всього 30 є присвячених у-сім иншим славянським народам, а з укра-їнської історії, літератури та мови є на всіх цих університетах єдиний виклад практичного курсу „Гісторія їзук“. Яке має бути становище розпаталізованих політиків до нашого національного руху, коли так ставляється до нього польські вчені! Про Україну та Українців згаду-ють у Польщі менше як про старих Готів або Нову Зеландію!

— Приміж цензури. На цей раз — ко-муністичної. У московській „Правді“ відом-ий комуністичний теоретик Юрій Ларін присяєтує статтю примхам урядової теа-тральної цензури. Чуючи, що заміти, які-ли цензура збробла „Льогенгрінові“, „Вер-терові“, „Евгенію Онегінові“ або „Марії Стюарт“, можна назвати скандальними. Ми-нулого року „Художественному театрові“ заборонили виставу „Братів Карамазових“, щоб вона не мала небезпачного впливу, а цензор для виправдання цього осуду дописав: „Хоча автор не є без таланту“. Ларін кінчить свої виводи такими висно-вом: „Ясно, що нам треба театральної цензури для охорони диктатури проле-таріату, однак вона не повинна йти на-заводи в конкурсі глулоти“.

— Листи Гетого в Москві. В архіві родини російського сенатора Яковлева найдено випадково оригінальні листи Ге-того, писані по французькому до цього сенатора. Леа Яковлев, сенатор і тайний совітник, що жив у добі Гетого, був дяч-ком славного діача та письменника Гер-цена. При нагоді дипломатичної подоро-жі до Німеччини познайомився з Гетем у Веймарі і навізав з ним листування.

— Брайтбарт не амер. Вістка про смерть Брайтбарта була хибно вислана берлінською радіостанцією. Брайтбарт жиє, але нема надії, щоб вернув до здоров'я.

Зі спорту.

Велике заінтересування між львівським громадянством викликають м'ячеві змагання, що відбуються ціє неділя для 11. жовтня між дружинами „Сокол IV“, і „Мета“ на пагіш „Сокола-Батька“ точно в год. 3:30 полов.

Буде не перший приваюдиний виступ мо-лодої дружини „Сокол IV“, що завдяки солідній праці і частим вправам вже нині здобуває гарне місце між львівськими дру-жинами.

Гому Старшчя „Сокола IV.“ просить тих громадян і товаришів, що в врозум-нінню цілей спортивних дружин прихили-лися жертвами до справлення одностро-тій дружин — які всіх громадян міста Львова, щоб своєю участю в першій

бою дружини причинилися до підб'яво-рення дружини в її наміщені змаганнях, тим більше, що вступ на площу усім безплатний, а лише добровільні да-тки на справлення спортового інвентаря приймається з полякою.

Бібліографія.

Степан Левинський: ВІД ВЕЗУВІЯ ДО ПІСКІВ САГАРИ. Зміст: У Неаполі. — Palermo La Felice. — На порозі Африки. Що розказала мені Туліс? — Пустиня й сави. — На півдні. — Боже Я чоловіче в Кайрован: ст. 86. Накладом „Червоної Калини“.

ЛІТЕР. НАУКОВИЙ ВІСНИК Книжка Х. Жовтень. Зміст: М. Копальський: В зеленій гушавині. — І. Марк: Оди а богатох. А. Блок: Скити. А. Ерен-штайн: Ходжен Гомера по мечах. Антін Крезуб: Партизани III. Облава. — Ха-рактернік: Згадки з минулого. — М. Возняк: Шість листів Л. Українцю. до Надії Кибальчич. — Р. Цегельський: На-йновіші здобутки астрономії. — Др. В. Зе-лозенький: Наполеонізм чи неомонахізм. — Л. Доннов: Тагеліада чи Потапа? В. Гнатюк: Наукове Тов. ім. Шевченка у Львові.

ПОЛІТИКА. Двохтижневий огляд національного життя. Вилас: В. Павейко Ч. І. Зміст: 1. Замість програми. 2. В. Лі-тинський: Народі поделені й народи недержавні. 3. С. Томашівський: Трагедія Драгоманова. 4. В. Павейко: Українські легіони. 5. І. Крип'якевич: Нові критерії української історії. 6. В. Кучабський: Зміна поглядів на політику як науку. 7. Б. Лепкий: Найпопулярніша в Європі українська книжка. 8. І. Крип'якевич: До генези 29-го квітня 1918 на Україні. 9. Біжучі справи: Польсько-совітський союз і Українці. Критика більшовизму. Авто-кефізм прагославної церкви в Польщі. Земельна реформа. Удар в українську школу і наші delicta omissionis. 10. Книжка і часовис.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК. Орган неза-лежної республіканської демократичної думки. Збірник П. Жовтень 1925. Вихо-дить вєтеродібно. Прага - Подєбради. Зміст: 1. Єзання на еміграції. 2. О. Шул-гин: Про нашу міжнародну політику. 3. П. Феденко: З інтелігентських настроїв на Україні. 4. М. Савинський: Політичні ли-сти II. 5. К. Ос: На еміграційні теми. 6. Сохінєць: Дідичий Гетьман. 7. В. Са-мійленко (з приводу смерті). Хроніка: 8) На українських землях. 9. Українське жи-ття на еміграції. 10. Світові події.

СТУДЕНТСЬКИЙ ВІСНИК. Вересень-жовтень. Ч. 9—10. Прага. Зміст: О. Олес; Поєли. В. Оз: Дні міжнародні студентські конференції. Є. Маланюк: З книги „Емі-грація“, вірші. Проф. О. Лотоцький: Укр-ня-копий зідз. — Проф. Л. Білєцький: В. Са-мійленко. І. О. Бочковський: Semper idem (до „українсько-московського питання“). Л. Луші: Академик д-р Ст. Смоль-Стош-кай — П. Феденко: Соціалістичний кон-грес у Марселі. Резолюція в справі Ско-ду Європи ухвалена Міжн. Сов. Конгр. у Марселі. З життя українського студен-ства. Цесус. Хроніка. З життя чужозем-ного студента. М. Г. З Нагоди спорто-вої Олімпіади в Подєбрадах. С. Годона-вий: Огляда преси чуж. студентства.

ПІДРУЧНИЙ КАЛЕНДАРІК „ЧЕРВО-НОЇ КАЛИНИ“ на 1926 р. Є не перший український календарик, якимий незна-чайно вибагливо на аражок заграничних записників з термінарєм на кожний день року, з розкладом іздн та нотатичної опраці. Надается не тільки для шкільної молоді та вчителів, але й для всіх уря-довців. Місячні подані вже від вересня біжучого року.

ОПОВІСТІ.

Репертуар „Українського Наддні-принського Театру О. Міткєвич“:

Бережани. Сала Сокола. 13. X. „Ніч під Івана Купала“ (пра-шальна вистава).

Підгайці. Сала Сокола. 11. X. „Ніч під Івана Купала“. 12. X. „Казка Старого Млина“ (приншаль-на вистава). 563 7—?

Український мішаний хор Д. Котиа: неділя 11. X. Судова Вишня. понеділок 12. X. Перемишль. міаторок 13. X. Перемишль. четвер 15. X. Самбір. п'ятниця 16. X. Самбір. субота 17. X. Старий Самбір. неділя 18. X. Старий Самбір. 518 14—?

Вже появилася перше число дво-тижневого огляда національ-ного життя „ПОЛІТИКА“, в обємі 24 сторік квартального формату і містить ста-тти В. Литинського, С. Томашівського, В. Павейки, І. Крип'якевича, В. Кучабського, Б. Лепкого і І. Крип'якевича. Передплата по кієсь 1925 року: в межах Польщі 4 зод., за границю 1 долар. Адреса: Ви-давництво „Політика“ Львів, поштова скрин-ка ч. 87. Грошеві посилки слати на конто „Політики“ в Земельний Банку Плотечня у Львові, вул. Підвале 7. 613 2—3

Жіночий Науковий У. П. Т. ім. Ганни Барвіної у Львові отирає з дня 1. падоліста п. р. тримісячний курс рутного трикотарства для українського жіноства. Місячна оплата 10 зод. Наука відбувати-меться в дівочій школі ім. Шевченка при вул. Мохнатського 12 у вечірніх годинах від 6—8. Зголошення на курс приймає Управа школи ім. Шевченка що днч від год. 9—12. 617 1—1

До відома Союлом, Кічм. Плато-вим куріям і Лугам! „Сокол-Батька“ видає вже „ВЕЖІ“ укладу С. Гайдука. Є там 103 віжі і опис як будувати. Ціна 4:50 зод., а пєвєсиком 5 зод. Замовляти: Сокол, Львів, Руска 20. 620 1—3

Дрібні оголошення.

ЗІУБЛЕНУ військову книжку на імя Мх. Дяків а Пукємєт уневажнюється. Мх. Дяків. 530 1—2

УЧИТЕЛЬ без посади пошукується ле-кци на селі а народних шкїт або І.—III. кл. гим. І.—III. року учит. семинарі. Зголошення приймає з чємності 3. Ле-винський Коєпських б. 618 1—1

ФОРТЕП'ЯН Блітєра, Бєзєндорфєра, Фіртєра і инших фабрик паянїа, фіс-гармонїи нонї, перєграїи злише на складї, продєе найдєшевїше ГАНАК, Паєська 21. тел. 35—45. 621 1—3

УНЕВАЖНЮЮ карту відпочинку від вій-ськової служби на тїх рік 1925/26 від іменєм М. Влозєвський богослов. 619 1—1

БРАЄВИИ Союз для хову і збуту ху-добї, Львів, вул. Осолінських ч. 15-11. пов. шукєє спілчєнє до ведєнїя ма-сарської фабрики, єсєнтуально підприєм-ств, який анїдїлїна бї масарської фабрики араз з двома гарїтурами масарських ма-шин. електрїчними мотором єс. Точнї ін-форматїи подєє Управа в урядовїх годї-нах. Оферти надсїлати на руки Управи Союзу. 612 2—2

БІМНАТА для двоєх студєнтєк Адмінї-страїи „Дїла“ для О. Р. 611 2—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ОПЕРАТОР

Д-р Тит Е. Бурачинський

буаший довголітній асистєнт хїрургї-чної клініки проф. д-ра Ридїєра у Львові, довголітній примар хїрургїч-ного відділу новєного шпитєля в Чер-нівцях ординує а хїрургїчних хворобах і недугах голови, носа і вуха пом вул. Са-пїги ч. 25. II. пов. (напротїв Технїки) від 10:30—12 перед полуднем і від 3—5 пополудин. 3—5

ОРТОПЕД ХІРУРГ

Д-р С. Тенненбаум

повернуз і ординує в Ортопедичнім Заведєннїу 616 вул. Малєцького 5. 1—1

АДВОКАТ

Д-р Теодор Михайлівський

ведє від 1. верєснє адвокатську канцєлярїю в ЖОВКВІ 350 в домї бл. п. д-ра Короля. 15-15

Інж. архїтект

Лев Левинський

Львів. Содова 3 (бічна Потоцького) виконує затвердженї планї, берє а під-приємство будови по конкурєційним 535 цїнах. 7—12

Краса — Приваба — Гигїєна.

Останї, ще невідомї винаходи для жївотїна: Косметїчнї та гігієнічно-охороннї. — Домагаїтєсь катєлогїа, прикладєючи на прислєку марку. Budapest, Labor, szklany poczt. 61. 591 3—12

Загальні Збори

Товариства Українсько-руського Бурса ім. мїтр. гр. А. Шептицького у Львові відбууться в неділю 25. жовтня 1925 р. о год. 4. позад. в мешканню Бурси УПТ. при вул. Зофїї Хмєлювської 9. (побіч школи М. Магдалини) з отєм по-рядком:

1) Відчитання протоколїв посїдєнїх Збо-ріа. 2) Звіт дотєпершнього Відлєду. 3) Звіт Контрольної Комїсії. 4) Вибір нового Відлєду і Контрольної Комїсії. 5) Внесенїя, зашлїти: за Видлєд: о. І. Рудович голова, В. Калїнович секретар. 622 1—1